

מדינת ישראל
בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

1 06 ספטמבר 2020 ערר (ת"א) 19-3747
2 לפני כב' הדיינת באפי תם

3
4 העורר: טיקה רם יופרטי
5 ע"י ב"כ עו"ד דנה לוינסון

6
7 - נגד -

8
9 המשיב: משרד הפנים – רשות האוכלוסין וההגירה
10 ע"י הלשכה המשפטית

11
12 נוכחים: ב"כ העורר – עוה"ד דנה לוינסון
13 ב"כ המשיב – עוה"ד רויטל ניסים
14 העורר
15 מתורגמנית – מונא (באמצעות עזרים טכנולוגיים)

16
17
18 ממסמך זה הוסר פרוטוקול

19
20 פסק דין

21 1. העורר הוא אזרח נפאל אשר נכנס לישראל בשנת 2008 כעובד בענף הסיעוד,
22 ברישיון ב/1 אשר הוארך מעת לעת ועד ליום 19.10.16 (מועד פטירת מעסיקו
23 האחרון). מאז פקע רישיונו שוהה ועובד שלא כדין בישראל.

24 2. ביום 17.07.2019, בחלוף 11 שנים לאחר שהגיע לישראל, הגיש העורר בקשה
25 לקבלת מקלט מדיני בישראל בה ציין כי אינו יכול לשוב לארצו בשל איומים על
26 חייו על רקע חוב כספי.

27 3. ביום 30.07.2019, נערך לעורר ראיון ביחידת הטיפול במבקשי מקלט, במסגרתו
28 טען כי לפני 18 שנה בעת שהתגורר בנפאל, הצטרף לקבוצת המאואיסטים
29 שהניחו מטעני חבלה אך המטען התפוצץ ונהרגו חבריו לקבוצה. לדבריו
30 המאואיסטים האשימו אותו בכך והוא נמלט להודו. לאחר תקופה שבה הסתתר
31 בהודו אך התקשה למצוא עבודה החליט לעזוב לישראל. העורר אישר כי נמצא
32 בישראל כדי להחזיר חובות כספיים שצבר, אין לו בעיות מול הרשויות אינו
33 מעורב פוליטית ואינו נרדף על ידי המשטר על רקע דתי אתני או אחר. העורר

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

- 1 נשאל מדוע המתין זמן כה רב עד שפנה אל המשיב בבקשה לקבלת מקלט
2 מדיני, והשיב כי היתה לו אשרת עבודה אז לא הרגיש צורך.
- 3 4. ביום 04.08.2019, נדחתה בקשת העורר לקבלת מקלט מדיני בישראל, לפי סעיף
4 1(ג) לנוהל הטיפול במבקשי מקלט מדיני בישראל משלא הועלו טעמים
5 מיוחדים לשיהוי שנפל בהגשת הבקשה ולא נמצא כי נשקפת סכנה לחייו
6 בארצו.
- 7 5. בכתב הערר נטען, כי החלטת המשיב אינה סבירה וכי לא נשקלה כראוי גרסת
8 העורר החושש לשוב לארצו בשל סכנה ממשית הנשקפת לחייו שעה שנרדף על
9 ידי המאואיסטים מצד אחד והצבא המקומי מצד שני.
- 10 6. לאחר שבחנתי את התשתית הראייתית שהונחה בכתבי הטענות ושמעתי את
11 השלמת טיעוני הצדדים ודברי העורר, מצאתי לדחות את הערר.
- 12 7. בהתאם לנוהל, מוסמך המשיב לסלק על הסף בקשתו של אזרח זר למקלט
13 מדיני בישראל אם לא הוגשה בתוך שנה מיום כניסתו לישראל, אלא אם הציג
14 במעמד הפנייה טעמים מיוחדים להגשת בקשתו באיחור. מגבלת הזמן מגשימה
15 את האינטרס הציבורי של מניעת ניצול לרעה של הליך מקלט מדיני ומבוססת
16 על ההנחה כי אדם הנס על נפשו יגיש בקשה למקלט בהזדמנות הראשונה.
17 פרקטיקה זו נהוגה גם במדינות אחרות ושנה הנה פרק זמן סביר ובלבד
18 שההכרעה התקבלה לאחר שנערך בירור עובדתי הולם (ר' עת"מ (ת"א) 13210-
19 11-11 ANYANWU נ' משרד הפנים, 05.03.13 (פורסם בנבו); עת"מ (מר')
20 11-08-11 uchechi נ' משרד הפנים, 23.08.15 (פורסם בנבו)).
- 21 8. לעורר נערך ראיון מקלט בשפתו ובנוכחות באת כוחו, ועיון בפרוטוקול מעלה כי
22 לא הועלו על ידו טעמים מיוחדים המצדיקים חריגה מהוראת סעיף 1ג לנוהל.
23 העורר הגיש בקשתו רק בחלוף 11 שנים ממועד כניסתו לישראל ולאחר 3 שנים
24 ממועד פקיעת רישיון העבודה שניתן בידו וזאת למרות שלדבריו הבעיות
25 הקשורות בבדיחתו החלו שנים רבות לפני שהגיע לראשונה לישראל.
- 26 9. בנוסף, הגרסה העובדתית שהניח אינה מעלה חשש לסכנה ממשית לחייו.
27 טענת העורר כי הוא נרדף על ידי קבוצת המאואיסטים עומדת בניגוד לטענתו כי
28 היה חלק מאותה קבוצה ולא נמסרה גרסה עובדתית קוהרנטית בדבר הסיבה
29 לכך שהוטלה עליו האשמה לאותו ארוע בו התפוצץ מטען החבלה. מכל מקום,
30 גרסה זו אינה מתיישבת עם העובדה שהעורר עזב להודו וחזר מפעם לפעם לעיר
31 הולדתו לבקר את בני משפחתו שנותרו במקום ללא פגע וללא חשש. העורר אינו
32 מצביע על רודפיו ואינו טוען לרדיפה בידי הרשויות עצמן או מי מטעמן, על רקע

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

- 1 אחת העילות המנויות באמנת הפליטים או כי אינו יכולה לפנות אליהן לסיוע
2 במידת הצורך.
- 3 10. בדיון היום הועלתה טענה חדשה ולפיה העורר הפעיל את בני משפחתו
4 (שכאמור נותרו להתגורר באותו מקום בארצו) בהגשת בקשה לרשויות לפטור
5 אותו מאשמה לארוע. לטענה זו לא הונחה תשתית עובדתית מספקת ומכל מקום
6 יש בה כדי לחזק את הטענה כי העורר לא מיצה את האפשרויות העומדות
7 לרשותו במדינת המוצא. בנוסף, העורר שב והדגיש כי הוא נמצא בישראל כדי
8 לעבוד ולהשיב את חובותיו שתפחו בשל הוצאות רפואיות בטיפול בבנו שנפטר
9 לפני שנה וחצי ומבקש להאריך שהייתו בשנתיים כשעד אז להערכתו יסיים את
10 חובותיו ויוכל לחזור לארצו. די בכך כדי להוביל למסקנה כי המסכת העובדתית
11 לה טוען העורר אינה מקימה עילה המצדיקה מתן מעמד פליט.
- 12 11. הנה כי כן, משהוברר כי החלטת המשיב נתקבלה לאחר שנערך הליך מינהלי
13 תקין בהתאם לאמת המידה המחמירה שנקבעה על ידי בית המשפט העליון
14 (ע"מ 1440/13 צ'ימה נ' משרד הפנים, פורסם בנבו), יש לקבוע כי לא נפל כל
15 פגם בהחלטת המשיב. אשר על כן, הערר נדחה.
- 16 12. העורר יישא בהוצאות המשיב בסך 1500 ₪.
- 17 13. העורר יעזוב את ישראל בתוך 14 יום, וככל שלא יעשה כן, יהא המשיב רשאי
18 לנקוט כנגדו בהליכי אכיפה ובכלל זה, חילוט הערבות שהופקדה בהליך זה.
19 העורר אינו רשאי לעבוד בישראל. ככל שהעורר ייצא במועד שנקבע תושב לו
20 יתרת הערבות.
- 21 14. ככל שהעורר יתקל בקושי בתיאום טיסה חזרה לארצו בשל מצב החירום
22 הרפואי ומגבלת הטיסות, יתייצב בתוך 7 ימים ביחידה לעזיבה מרצון לצורך
23 סיוע בתיאום טיסה.

24

25 זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי בתל-אביב, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 45 יום.
26 ניתן והודע היום, 06 ספטמבר 2020, י"ז אלול תש"פ, במעמד הנוכחים.

27

28

29

30

31

באפי תם, דיינת
בית הדין לעררים